

Standardy ochrony dzieci w parafii

wersja skrócona

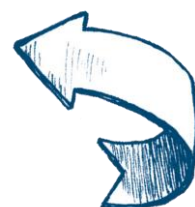

1. Najważniejsze elementy standardów ochrony dzieci w parafii

- » Standardy ochrony dzieci to zasady, które mają przyczyniać się do tworzenia bezpiecznego środowiska parafialnego w taki sposób, by każde dziecko mogło się czuć w parafii dobrze, było w niej akceptowane i szanowane. Standardy określają również sposób reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie w parafii lub poza nią, a także wyznaczają sposób wsparcia osoby skrzywdzonej i sposób postępowania z osobą krzywdzącą.
- » Każda osoba w naszej parafii jest odpowiedzialna za tworzenie bezpiecznego środowiska: duszpasterze, siostry zakonne, liderzy wspólnot, pracownicy, animatorzy, członkowie wspólnot, rodzice, dzieci i młodzież. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.
- » W parafii wyznaczona jest osoba zaufania, która w sposób szczególny troszczy się o zachowanie i wzmacnianie bezpiecznego środowiska w parafii oraz jest do dyspozycji osób, szczególnie dzieci, chcących zgłosić nieprawidłowe zachowania lub krzywdę.

Osoba zaufania: [p. Marta Dziewierska – Kołat, psycholog – terapeuta](#)

Dane kontaktowe: [e-mail: martadziewierska@gmail.com](mailto:martadziewierska@gmail.com)

- » Wszystkie działania powinny być podejmowane w trosce o dzieci i młodzież, zapewniać im poczucie bezpieczeństwa oraz wspomagać ich rozwój.
- » W parafii organizowane są różne inicjatywy edukacyjne skierowane do osób zaangażowanych w życie parafialne. Podejmowane działania mają przyczynić się do tworzenia bezpiecznego środowiska w parafii.
- » Niedopuszczalne jest stosowanie jakiegokolwiek formy przemocy (fizycznej, psychicznej, duchowej czy seksualnej) zarówno przez dorosłych, jak i przez dzieci.

- » Każdy sygnał świadczący o tym, że dziecko może doświadczać przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka w parafii lub poza nią, jest zawsze bardzo poważnie traktowany przez duszpasterzy, pracowników i inne osoby posługujące w parafii. Każda sytuacja jest odpowiednio badana, a podejmowane działania mają na celu jak najszybsze przerwanie krzywdzenia i udzielenie wsparcia osobie, która go doświadcza.

- » Kiedy dzieje się coś niepokojącego, szczególnie wtedy, gdy dzieci są krzywdzone przez innych lub są świadkami krzywdy innej osoby, należy niezwłocznie o sytuacji powiadomić osobę zaufania, proboszcza, duszpasterza lub inną osobę pracującą lub posługującą w parafii.

- » Szczególnie ważną częścią standardów są zasady bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi oraz między dziećmi. Mają one służyć tworzeniu bezpiecznego i przyjaznego środowiska w parafii. Duszpasterze, pracownicy i inne osoby posługujące w parafii będą zawsze reagować na przekraczanie i nierespektowanie przyjętych zasad.
- » Podstawową zasadą jest równe traktowanie wszystkich dzieci. Godność każdej osoby jest w naszej parafii szanowana. Jednocześnie uwzględnia się wyjątkowość każdej osoby.

» Duszpasterze, pracownicy i inne osoby posługujące w parafii powinni odpowiednio reagować na niewłaściwe zachowania dziecka wobec samego siebie, rówieśników lub dorosłych. Jest to przejaw troski osób dorosłych o bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój dzieci.

» Troska o bezpieczeństwo i dobre relacje dotyczy również Internetu i komunikacji drogą elektroniczną. Parafia dba o to, by dostęp do Internetu był bezpieczny, wprowadza rozwiązania ograniczające możliwość dostępu do treści szkodliwych. Ponadto duszpasterze, pracownicy i inne osoby posługujące w parafii reagują na niebezpieczne, szkodliwe i krzywdzące sytuacje dziejące się w przestrzeni internetowej. Dziecko zawsze może poprosić o pomoc, gdy ono samo lub ktoś inny doświadcza krzywdzenia w sieci.

» W parafii zwraca się uwagę na ochronę wizerunku dzieci i młodzieży. Rodzice decydują, czy wyrażają zgodę na publikację zdjęć i filmów prezentujących wizerunek ich dzieci. Podczas różnych wydarzeń związanych z życiem parafii są robione zdjęcia i nagrywane filmy, które mogą później być wykorzystane w mediach społecznościowych. Mogą być na nich obecni tylko ci, których rodzice wyrazili na to zgodę. Każde dziecko w momencie wykonywania zdjęć lub nagrań ma prawo powiedzieć, że nie chce, by jego wizerunek w materiałach z tego konkretnego wydarzenia był publikowany. Decyzja dziecka jest szanowana. Powyższa zasada nie dotyczy sytuacji, kiedy wizerunek osoby stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz lub impreza publiczna.

» Dzieci i młodzież powinni szanować prawo do prywatności rówieśników oraz dorosłych, dlatego nie mogą publikować w przestrzeni internetowej i w swoich mediach społecznościowych wizerunku innych osób bez ich wiedzy i zgody.

2. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy osobami dorosłymi pracującymi i posługującymi w parafii a dziećmi

W standardach ochrony dzieci znajduje się szczegółowy kodeks zachowań, który powinien być respektowany przez wszystkich duszpasterzy, pracowników, liderów wspólnot, animatorów i inne osoby posługujące w parafii. Poniżej zamieszczamy streszczenie najważniejszych zasad obowiązujących osoby dorosłe pracujące i posługujące w parafii.

- » Duszpasterze, pracownicy i inne osoby posługujące w parafii podejmują działania dla dobra dzieci i w ich najlepszym interesie.
- » Każde dziecko jest traktowane z szacunkiem, uwzględnia się jego godność, prawo do prywatności, a także indywidualne potrzeby, zdolności i sytuację życiową.
- » Indywidualne podejście nie może oznaczać niesprawiedliwego faworyzowania wybranego dziecka.
- » Duszpasterze, osoby pracujące i posługujące w parafii dbają o tworzenie odpowiednich relacji z dziećmi, właściwych dla osób dorosłych, opartych na szacunku, zaufaniu i respektowaniu odpowiednich granic w komunikacji i kontakcie fizycznym.
- » Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.
- » Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
- » Niedopuszczalne jest utrwalanie wizerunku dziecka dla celów prywatnych.

W sytuacji, gdy dorośli nie stosują się do przyjętych zasad, świadek takiego zachowania może zgłosić sprawę do osoby zaufania, innej osoby dorosłej pracującej lub posługującej w parafii, którą darzy zaufaniem, lub bezpośrednio do proboszcza.

3. Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi

Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- Traktuj innych tak, jak chcesz, aby oni traktowali Ciebie.
- Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym i szczególnie obdarowanym przez Boga. Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
- Bądź tolerancyjny - szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy kolegów/koleżanek.
- Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
- Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i aktywności.

Zasady komunikacji między dziećmi

- Zachowuj życzliwość i szacunek wobec kolegów/koleżanek.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
- Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
- Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
- Stosuj formy grzecznościowe.
- Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

- › Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- › Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
- › Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
- › Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody.
- › Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

- › Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany.
- › Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- › Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- › Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- › Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek.
- › Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
- › Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
- › Nie narażaj siebie i innych osób na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu tak fizycznemu, jak i psychicznemu.
- › Nie wyrażaj prześmiewczych komentarzy na temat innych osób.
- › Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy

- Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
- Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
- Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- Chronь intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przesyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego niewadze.
- Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

- Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę.
- Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- Umów się na rozmowę w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog.
- Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz.
- Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałeś/usłyszałaś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałeś/zrozumiałaś jej komunikat.
- Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć.
- Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc osobę dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie.
- Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym osobę dorosłą.

Materiał przygotowany w ramach projektu realizowanego przez Centrum Ochrony Dziecka i Fundację Ignatianum, finansowanego przez Fundację Świętego Józefa KEP. Treść dokumentu może być modyfikowana. Parafia bierze odpowiedzialność za wprowadzane zmiany i ostateczną wersję „Standardów ochrony dzieci”.

Skład i ilustracje: Urszula Przyłucka-Osypiuk

4. Osoby i miejsca, w których można uzyskać pomoc

W sytuacji, gdy:

- » doświadczasz przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka w parafii lub poza nią;
- » jesteś świadkiem krzywdzenia innej osoby;
- » dzieje się coś niepokojącego;
- » przeżywasz trudne chwile;

nie zostawaj z tym sam/sama. Możesz znaleźć wsparcie. Blisko Ciebie są osoby, które będą umiały Ci pomóc.

Możesz też szukać wsparcia poza parafią. Warto znać miejsca, w których możesz uzyskać fachową pomoc:

Osoby, do których zawsze możesz się zwrócić w parafii o pomoc:

- » osoba zaufania;
- » duszpasterz;
- » proboszcz;
- » lider wspólnoty lub animator;
- » inna dorosła osoba pracująca lub posługująca w parafii, którą darzysz zaufaniem.

800-12-12-12 – całodobowy Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka;

116-111 – całodobowy telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę;

112 – numer alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia.